

MHD

Záródek: Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.

2021-08-30

P.H.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 03 6 9 4 - 0 / 2021

Érkezett: 2021 SZEPT 28.

MAGYAR-HAJÓS-DOBOS

ÜGYVÉSI TARSULÁS

Kezelőiroda:

Melléklet:

13 db

MHD ügyszám: 2021/15.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Melléklet: 13 db, bent jelzettek szerint

Alkotmánybíróság
részére

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Budapest Környéki Törvényszék
útján

1146 Budapest
Hungária krt. 179-187.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK

Közigazgatási Kollegiuma

Érk.: 2021-08-27

Érk. módja: személyesen / postán / elektronikusan
gyűjtőládában / faxon / email-en

Ügyszám: 20155/2020/15.

Melléklet: Peldány:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] a továbbiakban: Indítványozó]
képviselésében dr. Hajós Attila eljáró ügyvéd [redacted]

[redacted] meghatalmazás 1. mellékletként csatolva] az Alkotmány-
bíróságról szóló 2011. évi CL. törvény [a továbbiakban: Abtv.] 26. § (1) bekezdése
alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény [a továbbiakban: Art.] 20.§ (5) bekezdés b) pontja „az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkezett és” fordulatának alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 45.§ (4) bekezdésében foglaltakat mérlegelve mondja ki a fent megjelölt jogszabályi rendelkezésnek a jelen indítvány alapját képező ügyben való alkalmazhatatlanságát.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Indítványozó az Art. 25.§-a alapján 2020. április 27. napján az ún. „20TADRI” nyomtatványon igazolás [a továbbiakban: Igazolás] kiállítására iránti kérelmet nyújtott be a NAV Pest Megyei Adó- és Vámigazgatóságához [a továbbiakban: Elsőfokú]

Adóhatóság], melyben kérte annak igazolását, hogy amennyiben cégbejegyzésre kötelezett adózó tevékenységében vezető tisztségviselőként, cégvezetőként, képviselőre jogosult tagként, vagy korlátozott felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetén 50 %-ot meghaladó mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagként, részvényesként, ilyen mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagként vagy részvényesként, egyszemélyes gazdasági társaság esetében tagként vagy részvényesként részt kíván venni, esetében nem állnak fenn az Art. 19. (2) bekezdésében felsorolt akadályok [a továbbiakban: adóregisztrációs akadályok].

Az Elsőfokú Adóhatóság a 2020. május 25. napján kelt, 4327645653 iktatószámú határozatával [2. mellékletként csatolva] az Igazolás kiállítása iránti kérelmét elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy az Indítványozó a [REDACTED] a továbbiakban: akadályhordozó társaság, adószáma: [REDACTED]

kizárólagos tagja volt a 2005.04.08. – 2018.08.17. közötti időszakban, és a társaság adószáma a 2016. április 20. napján kelt, és 2016.május 28. napján jogerőssé vált, 5474346395 iktatószámú határozattal törlésre került. Az adószám törlésének oka az volt, hogy a társaság nem tett eleget a 2014. üzleti évre vonatkozó beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének. Az adószám törlésére tekintettel az Elsőfokú Adóhatóság az Art. 19.§ (2) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti adóregisztrációs akadály fennállását állapította meg, ami kizárja az Igazolás kiállítását.

Az Indítványozó a 4327645653 iktatószámú határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő [3.a)-c) mellékletként csatolva], kérve azt is, hogy az Elsőfokú Adóhatóság a beadványt az Art. 20.§-a szerinti kimentési kérelemként [a továbbiakban: Kimentési Kérelem] is bírálja el. A Kimentési Kérelem tárgyában 5224599359 ügyszámon indult meg az eljárás. [Jelen alkotmányjogi panasz alapját a kimentési kérelem elutasításával összefüggő közigazgatási per, illetve az abban született ítéletben hivatkozott, Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi rendelkezés alkalmazása képezi.]

Az Elsőfokú Adóhatóság a 2020. augusztus 13. napján kelt 6068401947 iktatószámú határozatával [a továbbiakban: Elsőfokú Határozat] az Indítványozó Kimentési Kérelmét elutasította [4. mellékletként csatolva]. Az Elsőfokú Határozat rögzítette, hogy a Kimentési Kérelemnek akkor lehet helyt adni, ha az akadállyal érintett személy – jelen esetben az Indítványozó – az akadályhordozó társaságban az Art. 19.§ (2a) bekezdés b) pontjában foglalt időszakban:

- a) vezető tisztségviselői vagy tagi jogviszonnyal nem rendelkezett, vagy az adószám törléssel érintett társaságban tagi jogviszonnyal nem rendelkezett, és bizonyítja, hogy vezető tisztségviselőként, vagy cégvezetőként a törölt adószámú adózó jogszerű működésének helyreállítása érdekében úgy járt el, ahogyan az elvárható [Art. 20.§ (3) bekezdés a) és b) pontok], vagy
- b) az adószám törlésére indult cégbírósi eljárás azért került megszüntetésre, mert az Indítványozó a cég működését helyreállította [Art. 20. (4) bekezdés], vagy
- c) az Indítványozó az akadályhordozó társaságban vezető tisztségviselőnek, cégvezetőnek, képviselőre jogosult tagnak nem minősült, továbbá a

társaságban 25%-ot meghaladó mértékű szavazati joggal nem rendelkezett, avagy 50%-ot meghaladó mértékű szavazati joggal nem rendelkezett, és minden tőle elvárhatót megtett az akadály bekövetkezésének elkerülésére vagy fennállásának megszüntetésére [Art. 20. (5) bekezdése].

Figyelemmel arra, hogy az Indítványozó a [REDACTED] ben a releváns időszakban tagi jogviszonnal rendelkezett, ezért a Kimentési Kérelemnek az Art. 20. (3)-(4) bekezdése alapján nem lehet helyt adni. Mivel az Indítványozó a [REDACTED] en a releváns időszakban vezető tisztségviselőnek, cégvezetőnek, képviselőre jogosult tagnak ugyan nem minősült, de egyetlen tagként 100%-os szavazati joggal rendelkezett, ezért a Kimentési Kérelemnek az Art. 20. § (5) bekezdése alapján sem lehetett helyt adni. Az Indítványozót megillető szavazati arány mértékére tekintettel nem lehetett az Indítványozó javára értékelni azt az egyébként nem vitatott tény, hogy az Indítványozó a cég törvényes működését helyreállította, ez a kimentési lehetőség ugyanis csak azok számára adott, akik az akadályhordozó társaságban 25%-ot meghaladó, de 50%-nál nem magasabb szavazati aránnyal rendelkeznek.

A Kimentési Kérelmet elutasító Elsőfokú Határozattal szemben az Indítványozó részletes – alkotmányossági aggályokat is megjelölő – fellebbezéssel élt [5. mellékletként csatolva].

A fellebbezés alapján eljáró NAV Fellebbviteli Igazgatósága [a továbbiakban: Másodfokú Adóhatóság] a 6410285205 iktatószámú határozatával [a továbbiakban: Másodfokú Határozat, 6. mellékletként csatolva] az Elsőfokú Határozatot helybenhagyta annak helyes indokaira történő utalással.

Az Indítványozó a Másodfokú Határozattal szemben keresettel élt, a keresetlevél Z. mellékletként, az alperesi védírat 8. mellékletként csatolva. Az Indítványozó a keresetlevelében jelezte a bíróság felé, hogy álláspontja szerint a folyó perben az alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi rendelkezést kell alkalmazni, ezért indítványozta, hogy a bíróság az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján kezdeményezzen gyedi normakontroll eljárást.

A közigazgatási perben eljáró Budapest Környéki Törvényszék az 1.K.703.551/2020/11. számú ítéletében a bírói kezdeményezést nem tartotta indokoltnak, a keresetet elutasította. Az Ítélet 9. mellékletként csatolva.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kimentési Kérelmet elbíráló Elsőfokú Határozattal szemben az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény [a továbbiakban: Air.] 118. és 121.§-a fellebbezési jogot, míg a Másodfokú Határozattal szemben az Air. 130.§-a és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény [a továbbiakban: Kp.] 4.§-a közigazgatási per iránti kereset benyújtását teszi lehetővé. A bíróság ítéletével szemben jelen ügyben fellebbezésnek nincs helye. Mindezek alapján kijelenthető, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtásának azon feltétele, miszerint a jogorvoslati lehetőségeket az Indítványozónak előzetesen ki kell mérítenie, fennáll.

Bár a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a rendkívüli jogorvoslatokra, az Abtv. 26.§ (1) bekezdésére és a 27.§-ára, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32.§ (3) bekezdésére hivatkozva nyilatkozom arról, hogy a jelen ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban a Kúria előtt, illetve az Indítványozó oldaláról perújítást nem kezdeményeztünk.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Indítványozó képviselőjeként az Ítéletet – elektronikus kézbesítés útján – 2021. június 30-án vettem át, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésére az Abtv. 30.§-ában előírt 60 napos határidő jelen beadványom előterjesztésekor nem járt le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Indítványozó a megelőző eljárásban ügyfélként [adózóként, Air. 11.§ (1) bekezdés], a közigazgatási perben pedig felperesként [Kp. 16. és 17.§] vett részt.

Az Art. 16.§ (1) és (2) bekezdése szerint – szűkkörű kivételtől eltekintve – adóköteles tevékenységet kizárólag adószám birtokában lehet folytatni. Tájékoztatásul közlöm, hogy az Indítványozó az Igazolás kiadására vonatkozó kérelmét amiatt nyújtotta be, mert – jogi személy tagjaként és vezető tisztségviselőjeként – adóköteles gazdasági tevékenységet kíván folytatni, önálló bírósági végrehajtói irodát kíván alapítani és vezetni.

A Kimentési Kérelem tárgyában hozott határozatok, illetve az Ítélet önmagában nem jelentik az adószám megállapításának megtagadását, de tekintettel az Art. 25.§-ának, valamint 19. és 20.§-ának szoros összefüggéseire kijelenthető, hogy egy adóregisztrációs eljárásban az Adóhatóság ugyanilyen tartalmú döntést hozna. Másrészt az Art. 25.§ (4) – (7) bekezdéseit figyelembe véve: ha az Adóhatóság nem állapít meg akadályt, akkor olyan – hatósági bizonyítványnak minősülő – igazolást kellene kiadni, amelynek birtokában – figyelemmel az Art. 25.§ (6) és (7) bekezdésére – az adószám megállapítás megtagadásának nem lenne törvényi alapja.

Így tehát az Indítványozó érintettsége megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Jelen alkotmányjogi panaszunkban kifejezetten az Art. 20.§ (5) bekezdés b) pontját, illetve azon belül is „*az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkezett és*” fordulatának Alaptörvénnyel összeegyeztethető voltát vitatjuk.

Az Ítélet 38. – 47. pontjaiban a Törvényszék tételesen számba vette, hogy az Art. milyen kimentési lehetőségeket biztosít arra az esetre nézve, ha az adóregisztrációs akadály az Art. 19.§ (2) bekezdés a) pont ac) alpontjában, azaz adószám-törlésben kerül megjelölésre. Ennek során a Törvényszék megállapította, hogy az Art. 20.§ (3) és (4) bekezdése nem a perbeli tény- és jogi helyzetre vonatkozik [Ítélet 42. – 45.

pontja], így azt a jogvita eldöntése során nem alkalmazta. Ezzel az ítéleti megállapítással egyetértek, nem vitatom.

Ezzel szemben az Ítélet 46. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az ott körülírt tény- és jogi helyzet megfelel az Indítványozó helyzetének, ezért annak megítélését, hogy a Kimentési Kérelemnek helyt lehet-e adni, ezen jogszabályi rendelkezés fényében értékelte. Ennek során arra a megállapításra jutott, hogy a Kimentési Kérelemnek azért nem lehetett helyt adni, mivel „*a kimentési kérelem akkor lehet eredményes, ha a kérelmező az akadályhordozó társaságban vezető tisztséget nem töltött be, továbbá, ha az a) pontban foglaltak szerint 25 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal nem rendelkezett, vagy a b) pontban foglaltak szerint 50 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal nem rendelkezett és minden tőle elvárhatót megtett az akadály bekövetkezésének elkerülésére vagy fennállásának megszüntetésére. A rendelkezésre álló adatok alapján az volt megállapítható, hogy [REDACTED] a törölt adószámú társaságnak egyedüli tagja volt, ezért a kérelmező esetében a törvényben meghatározott feltételek egyike sem teljesült*”.

Álláspontom szerint a Törvényszék ezzel egyértelmű kifejezésre juttatta azt, hogy az adott esetben az Art. 20.§ (5) bekezdésében szabályozott kimentési okokat lehet csak alkalmazni. A kimentést a konkrét ügyben azért minősítette sikertelennek, mert az Indítványozó 50%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkezett az akadályhordozó társaságban és erre az esetre az Art. hivatkozott rendelkezése érdemi kimentési okot nem határoz meg. Itt jegyzem meg, hogy mind az Elsőfokú-, mind a Másodfokú Hatóság lényegében ugyanezzel az indokolással élt a határozataik meghozatala során:

- a) Elsőfokú Határozat 6. oldal 5. – 7. bekezdés,
- b) Másodfokú Határozat: 11. oldal 7.-8. bekezdés, 12. oldal 7.-8. bekezdés.

Tehát összességében megállapítható, hogy a Törvényszék az Ítéletét érdemben az Indítványozó részéről vitatott, Alaptörvénnyel ellentétes rendelkezésre alapította, ezáltal az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai az alább kifejtett indokok miatt sérültek.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a jelen ügyben Magyarország Alaptörvényének következő előírásai sérültek:

B) cikk (1) bekezdése: „*Magyarország független, demokratikus jogállam*”.

XII. cikk (1) bekezdése: „*Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához*”.

XXIV. cikk (1) bekezdése: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni*”.

XXVIII. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességének indokolása

ba) Az Art. vitatott – kimentésre vonatkozó – rendelkezését más, az adóregisztrációs eljárásra vonatkozó, illetve egyéb jogági rendelkezésekkel együtt kell és lehet értelmezni:

„Art. 19. § [Az adószám megállapításának akadályai az adóregisztrációs eljárásban]

(1) Az állami adó- és vámhatóság a cégbejegyzésre kötelezett adózó adószámának megállapítását megelőzően a bejelentett adatok és az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő adatok egybevetésével, a cégbírósághoz intézett bejegyzés iránti kérelem benyújtását követően megvizsgálja, hogy az

- a) adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja,
- b) korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság adózó esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, ilyen mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagja vagy részvényese,
- c) egyszemélyes gazdasági társaság adózó esetében a tag vagy részvényes [e § alkalmazásában az a)-c) pont a továbbiakban együtt: vezető tisztségviselő, cégvezető, tag, részvényes]

tekintetében fennáll-e olyan körülmény, amely az adószám megállapításának a (2) bekezdésben meghatározottak szerinti akadályát képezi.

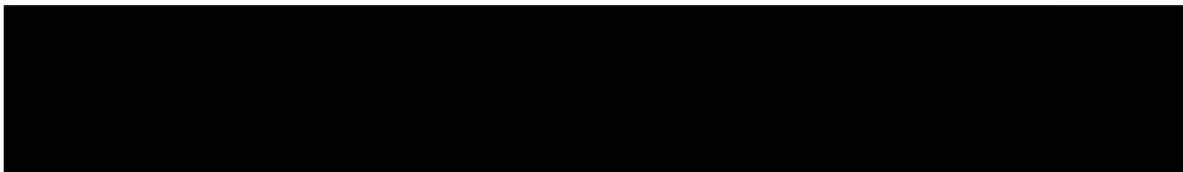
(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, részvényese

- a) olyan, más adózó jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, amely
[...]

ac) adószámát az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül a 227. § (3) bekezdésében és a 246. §-ban felsorolt okból, az ott meghatározott eljárásban jogerősen törölte.

(2a) A (2) bekezdés a) pont aa)-ac) alpontja alapján az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását abban az esetben tagadja meg, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, részvényese más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszonya [...]

- b) a (2) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti esetben az adószám törlését kimondó véglegessé vált határozat meghozatalának napján vagy az azt követő bármelyik napon fennállt.

Art. 20. § [A kimentési kérelem az adóregisztrációs eljárásban]

(1) Ha az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását a 19. § (2) bekezdése szerint megtagadta, az a vezető tisztségviselő, cégvezető, tag vagy részvényes, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adózó adószámát megtagadta, az adószám megállapítását megtagadó határozat adózóval történő közlésétől számított tizenöt napon belül kimentési kérelmet terjeszthet elő. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

[...]

(3) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapításának megtagadása tárgyában hozott határozatot visszavonja, és az adószámot megállapítja akkor is, ha az adószám megállapítását a 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján tagadta meg, és az a vezető tisztségviselő, cégvezető, tag vagy részvényes, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adózó adószámát megtagadta,

- a) az adószám megtagadására okot adó adószám törléssel érintett adózóban (a továbbiakban: törölt adózó) tagi, részvényesi jogviszonnyal nem rendelkezett, és
- b) bizonyítja, hogy vezető tisztségviselőként vagy cégvezetőként a törölt adózó jogszerű működésének helyreállítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában kimentési oknak minősül, ha az adószám törléséről szóló határozat véglegessé válására tekintettel indult cégbíróági törvényességi felügyeleti eljárás arra figyelemmel került megszüntetésre, hogy az adózó a cég törvényes működését helyreállította.

(5) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapításának megtagadása tárgyában hozott határozatot visszavonja, és az adószámot megállapítja akkor is, ha az adószám megállapítását a 19. § (2) bekezdés a) pont aa), ab) vagy ac) alpontja alapján tagadta meg, és az a tag vagy részvényes, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adózó adószámát megtagadta, igazolja, hogy az akadályhordozó adózóban vezető tisztségviselőnek, cégvezetőnek, képviselőre jogosult tagnak nem minősült, továbbá azt, hogy

- a) az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon huszonöt százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal nem rendelkezett, vagy
- b) az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkezett és minden tőle elvárhatót megtett az akadály bekövetkezésének elkerülésére vagy fennállásának megszüntetésére”.

Fontos még kitérni a beszámoló közzétételének elmulasztásának, illetve ezzel összefüggésben az adószám törlésének szabályaira is.

A régi Art, azaz a 2003. évi XCII. törvény 2016-ban hatályos 174/A. § (1) bekezdése szerint: „az állami adó- és vámhatóság a számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére előírt határidő eredménytelen elteltét, illetve a céginformációs szolgálat közzétételi költségtérítés teljesítésének elmulasztásáról szóló értesítésének beérkezését követő 15 napon belül 30 napos határidő tűzésével a 172. § (1) bekezdés e) pontja szerinti mulasztási bírság kiszabása mellett felhívja az adózót a kötelezettség teljesítésére. Ha az adózó a felhívás szerinti határidőben a

kötelezettség teljesítését nem pótolja, az állami adó- és vámhatóság a határidő elteltét követő napon 60 napos határidő tűzésével a 172. § (7a) bekezdése szerinti mulasztási bírság kiszabása mellett ismételten felhívja az adózót a kötelezettség teljesítésére. Ha az adózó a beszámoló letétbe helyezési, illetve közzétételi kötelezettségének az ismételt felhívásban szereplő határidőn belül sem tesz eleget, az állami adó- és vámhatóság az adózó adószámát felfüggesztés nélkül hivatalból törli és erről a cégbíróságot elektronikus úton haladéktalanul értesíti és kezdeményezi a cég megszűntnek nyilvánítását, kivéve, ha az adózó kényszer törlés alatt áll”.

A beszámoló közzétételi kötelezettség mind a régi Art. idézett rendelkezése, mind pedig a Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény [a továbbiakban: Sztv.] 154.§ (1) bekezdése szerint az adózót [vállalkozót] terheli: „minden kettős könyvvitelt vezető vállalkozó (ideértve a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepét is) köteles az éves beszámolót, illetve az egyszerűsített éves beszámolót, kötelező könyvvizsgálat esetén a könyvvizsgálói záradékot vagy a záradék megadásának elutasítását is tartalmazó független könyvvizsgálói jelentéssel együtt közzétenni”.

A gazdasági társaságok nem azonosíthatók a tagjaikkal, még abban az esetben sem, ha egyetlen taggal rendelkeznek. A jogi személy a tagjától, tagjaitól elkülönült entitás, ez a jogi személy, mint fogalom egyik sarkalatos eleme, amint azt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény [a továbbiakban: Ptk.] 3:1.§-a is kifejezésre juttatja. Mindemellett tagadhatatlan, hogy a tagoknak is vannak a jogi személlyel kapcsolatos kötelezettségei, ugyanakkor a jogi személy képviselete, a jogi személyre háruló kötelezettségek teljesítése a vezető tisztségviselőt terheli [Ptk. 3:21., 3:112. és 3:116.§-a]. Itt fontos kiemelni, hogy a Ptk. 3:109.§ (2) bekezdése szerint „a gazdasági társaság legfőbb szervének feladata a társaság alapvető üzleti és személyi kérdéseiben való döntéshozatal. A legfőbb szerv hatáskörébe tartozik a számviteli törvény szerinti beszámoló (a továbbiakban: beszámoló) jóváhagyása és a nyereség felosztásáról való döntés”. Továbbá ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint „egyszemélyes társaságnál a legfőbb szerv hatáskörét az alapító vagy az egyedüli tag gyakorolja”. Ezzel szemben a Ptk. 3:29.§ (1) és (2) bekezdése szerint „a jogi személy törvényes képviseletét a vezető tisztségviselő látja el. A vezető tisztségviselő képviseleti jogát önállóan gyakorolja”.

bb) Az Art. szerint adóregisztrációs akadály keletkezik abban az esetben, ha az érintett személy az adószám törlését kimondó jogerős határozat meghozatalának napján vagy azt követően az adószám törléssel érintett adózóban vezető tisztségviselő, cégvezető, tag, részvényes volt. Az adóregisztrációs akadály automatikusan, vagyis anélkül áll be, hogy az Adóhatóságnak vizsgálnia kellene, hogy az akadályhordozó személy magatartása közrehatott-e az adószám törlésben és ezáltal az adóregisztrációs akadály beálltában. Ebben a körben az adójogi szabályozás nem tesz különbséget abban a tekintetben sem, hogy az adott esetben tagról, ügyvezetőről/cégvezetőről vagy esetleg mindkettő pozíciót betöltő személyről van-e szó, holott egy jogi személy adózó tekintetében teljesen más jogok és kötelezettségek terhelik pl. a tagokat és a vezető tisztségviselőket.

A jelen ügyben az Indítványozó kizárólagos tulajdonosa volt [REDACTED] üzletrészesnek, szavazati aránya 100%-os volt. A Kft. ügyvezetése az Indítványozó felesége látta el. Az adószám törlésére – ami a későbbiekben adóregisztrációs akadályt képezett - azért került sor, mert A Kft. 2014. évre vonatkozó beszámolója nem került

közzétételre, annak ellenére, hogy azt az Indítványozó elfogadta. Az Indítványozót, mint egyedüli tagot tehát az a kötelezettség terhelte, hogy a társaság 2014. üzleti évre vonatkozó beszámolóját szabályszerűen elfogadja. Ennek az Indítványozó – amint az a Céginformációs Szolgálat oldaláról letöltött, 10. mellékletként csatolt jegyzőkönyvből is megállapítható – eleget tett. A beszámoló közzététele felől viszont nem az Indítványozónak, hanem a [REDACTED] ügyvezetőjének kellett intézkednie, aki ezt az intézkedési kötelezettségét az adóhatóság kétszeri felhívása ellenére is elmulasztotta. Fontos itt ismételtelen kiemelni: a beszámoló közzétételére vonatkozó felhívások a társaságnak szólnak, nem pedig a társaság tagjának [az Indítványozónak]. A felszólító leveleket a tag – mivel nem rendelkezik képviseleti joggal – nem is jogosult átvenni. Ugyanez igaz az adószám törlését elrendelő határozatra is. Ennek következtében az Indítványozó az Adóhatósági eljárásról nem is értesült, abban sem ügyfélként sem az eljárás egyéb érdekeltjeként nem vett, nem vehetett részt. Az adószám törléséről csak a cégtörvényességi eljárásban értesült, ez alapján viszont intézkedett az elmaradt közzététel pótlásáról. A cégbíróság [REDACTED] gzése 11. mellékletként csatolva.

bc) Álláspontom szerint mindezen körülmények együttesen oda vezetnek, hogy a jelen esetben olyan jogszabályi előírást kellett alkalmazni az Indítványozó ügyében, amely objektív szankciót fogalmaz meg anélkül, hogy a kimentés lehetőségét érdemben lehetővé tenné. Megítélésem szerint a jelen ügyben is azok az alkotmányossági kérdések merülnek fel, amelyeket a tisztelt Alkotmánybíróság a 60/2009. (V. 28.) AB határozatban [a továbbiakban: 60/2009. ABH], illetve a 16/2018. (X. 8.) AB számú határozatában [a továbbiakban: 16/2018. ABH] már vizsgált.

Az Indítványozó önálló bírósági végrehajtói irodát kívánt alapítani. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény [a továbbiakban: Vht.] 254/A.§ (1) és (2) bekezdése szerint „*a végrehajtói iroda az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére határozatlan időre alapított, jogi személyiséggel rendelkező szervezet. A végrehajtói iroda alapítására, nyilvántartására, működésére, ellenőrzésére, megszűnésére és tagjainak felelősségére e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári Törvénykönyvnek a korlátozott felelősségű társaságra vonatkozó szabályait kell alkalmazni*”. Az Indítványozó ennek megfelelően a végrehajtói irodában tag és ügyvezető [vezető tisztségviselő] lett volna.

A 16/2018. ABH 72. pontja szerint „*a vezető tisztségviselő közvetlenül nem maga vállalkozik e körben gyakorolt döntéshozatali tevékenysége során, hanem a jogi személyi képviseletében teszi azt. Ugyanakkor – a Ptk. és a Ctv. vonatkozó rendelkezései alapján –, mivel döntései a cégnek tudhatók be; figyelemmel a cég érdekében hozott döntések, valamint a vezető tisztségviselő és a cég közötti jogviszony jellegére; illetve tekintettel a vezető tisztségviselő közvetlen felelősségi körére a cég kielégítetlen tartozásai vonatkozásában: a vezető tisztségviselő tevékenysége alapjogi értelemben vállalkozási tevékenységnek minősül, amelyre ezért az Alaptörvény XII. cikke vonatkozik.*”

Az Alaptörvény XII. cikkében biztosított jog korlátozható jog, ugyanakkor a korlátozásnak magának is alkotmányosnak kell lennie. A korlátozás alkotmányosságának feltételei az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében is megjelennek. A korlátozásnak így:

- a) valamilyen alkotmányosan indokolható cél eléréséhez szükségesnek és
 - b) a célhoz képest arányosnak, az alapvető jog lényeges tartalmát tiszteletben tartónak
- kell lennie.

A 16/2018. ABH 79. pontja szerint a vállalkozáshoz való jog az Alaptörvény M) cikkére és XIII. cikkére figyelemmel a közérdek, az üzleti életbe vetett bizalom és a hitelezők védelme, mint egységes célra tekintettel korlátozható, mivel egy cég működése jellemzően a gazdasági élet más szereplőjére is kihatással lehet, így törvénytelen működésük is messzemenő hatással járhat. Azt tehát nem kívánom vitatni, hogy a korlátozás mögött valós alkotmányos érdek áll.

Ugyanakkor az is kijelenthető, hogy az Art. vitatott rendelkezése jelenleg az akadályhordozó személyt attól függetlenül sújtja az adóregisztrációs akadállyal, illetve zárja el az érdemi kimentés lehetőségétől, hogy a felróhatóságot az ő vonatkozásában vizsgálná. A kimentést lehetővé nem tevő szankció alapja egyetlen objektív tényező, mégpedig az, hogy az adott személy az Art-ben meghatározott időpontban az adószám törléssel érintett adózóban tagi részesedéssel bírt, és a szavazati aránya meghaladta az 50%-ot. Ehhez az objektív szemponthoz az Art. a felelősség megdönthetetlen véelmét társítja.

Ebben az esetben tehát egy objektív szankcióról van szó. A 16/2018. ABH 85. pontja is rögzíti, hogy *„a szankció objektív/szubjektív jellegét nem az határozza meg, hogy a jogalkotó elismer-e kivételeket a szankció alkalmazása alól. Ha ugyanis meghatározott törvényi feltételek fennállása esetén az eltiltás automatizmusként következik be az eljárás végén, a szankció objektívnek minősül”*.

Az Alkotmánybíróság a 60/2009. (V. 28.) AB határozatban foglalkozott az objektív felelősségi szabályok alkotmányosságának kritériumaival a jogbiztonság követelményével összefüggésben. Az ott kifejtettek szerint az objektív szankció akkor alkotmányos, ha:

- a) az olyan élethelyzetekre vonatkozik, amelyek közvetlenül alkalmasak arra, hogy súlyos károkat okozzanak, amire tekintettel „nyomás közérdek fűződik a közlekedési szabályok minden egyes közlekedő általi betartásához és az állam általi szigorú, következetes betartásához,
- b) az objektív felelősség igazságos és világos kritériumon (felelősségi vélelmen) alapul, továbbá a vélelem törvényi keretek között megdönthető,
- c) figyelemmel van arra is, hogy vagyoni vagy személyi jellegű szankcióról van szó.

Az alkotmányossági kérdés megítélésem szerint abban áll, hogy az objektív alapokon álló, a felróhatóság kérdését nem vizsgáló, a kimentés lehetőségét 50%-ot meghaladó szavazati joggal bíró tag esetében teljes egészében kizáró, öt évre kiható szankció a jelenlegi formájában arányosnak tekinthető-e? Álláspontom szerint erre a kérdésre a válasz a következő indokok alapján nemleges:

Az arányossággal kapcsolatban mindenekelőtt emlékeztetni kívánok arra, hogy az adóregisztrációs akadály az Art. 19.§ (2) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján öt éves időtartamra áll fenn. Hatását tekintve pedig az adóregisztrációs akadály kizárja, hogy az akadályhordozó személy ebben az öt éves időszakban cégnyilvántartása

bejegyzendő jogi személyben többségi befolyást szerezzen vagy vezető tisztségviselő, cégvezető, egyedüli tag legyen. Hatását tekintve tehát az adóregisztrációs akadály megfeleltethető a cégjogi eltiltással.

Utóbbi tekintetében a 16/2018. ABH 86. pontja kimondja: „az eltiltás célja alapján, vagyis a közérdek és a gazdasági életbe vetett bizalom védelme érdekében azon vezető tisztségviselők eltiltása tekinthető a célhoz mérten arányos korlátozásnak, akiknek a tevékenysége felveti az eltiltás mögötti alkotmányos cél sérelmét. Az eltiltás alkotmányos céljára figyelemmel indokolt, hogy e szankciót csak olyan személyekkel szemben alkalmazzák, akik a kényszertörésre vezető törvényességi felügyeleti eljárásra magatartásukkal vagy mulasztásukkal okot adtak, valamint eljárásuk, magatartásuk vagy mulasztásuk és a törvénytörtő állapot közötti megállapítható az okozati összefüggés”.

Ezzel kapcsolatban utalok továbbá a 3111/2015. (VI. 23.) AB határozatra [a továbbiakban: 3111/2015. ABH], melyben az Alkotmánybíróság az adóregisztrációs eljárás szabályait az Alaptörvény M) cikkével összefüggésben vizsgálta. A 3111/2015. ABH 2. pontjában az Alkotmánybíróság rögzítette: „az eljárás azokat a személyeket érinti, akik magatartásukkal korábban hozzájárultak ahhoz, hogy olyan adózók, amelyek az adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségüknek a cégbírósághoz intézett bejegyzés iránti kérelem és mellékletei benyújtásával tesznek eleget, jelentős adótartozást halmozzanak fel, jelentős jogsértést kövessenek el, vagy elérhetetlenné váljanak az adóhatóság számára”.

A joggyakorlatban a „magatartás” tanúsítása – legyen az tevékenységben vagy mulasztásban megnyilvánuló magatartás – sosem önmagában és absztrakt módon, hanem mindig valamilyen jogszabályi kötelezettség fényében ítélandó meg. Így pl. a mulasztás, mint passzív magatartás nem egyszerűen „nem tevényt”, hanem valamilyen „jogi kötelezettség ellenére nem tevényt” jelent. Ha tehát nincs olyan jogszabály, amely a jogalanytól aktív vagy passzív tevékenységet vár el, akkor nem lehet „magatartásról” sem beszélni. Ezzel összefüggésben visszautalok arra, hogy a gazdasági társaságok működésére vonatkozó szabályok nem a tag kötelezettségévé teszik azt, hogy a beszámoló letétbe helyezése és közzététele felől intézkedjen. Ezzel szemben ez a kötelezettség mind a cégjogi, mind az adójogi, mind a számviteli szabályok alapján a vezető tisztségviselőt terheli.

Mindezekre tekintettel a jelen esetben az Indítványozó tekintetében nem állnak fenn azok a körülmények, amelyeket az Alkotmánybíróság az ilyen súlyos, objektív szankció alkalmazásához megkövetel, az Indítványozó oldalán ugyanis – idevágó jogszabályi előírás hiányában – nem lehet más alkotmányos érdeket súlyosan és közvetlenül sértő vagy veszélyeztető, illetve ezzel ok-okozati összefüggésben álló aktív magatartást vagy mulasztást megállapítani.

Ami a törvényi vélelem megdönthető voltát illeti, abból kell kiindulni, hogy ennek megállapításához nem elegendő azt vizsgálni, hogy az Art. 20.§-a lehetővé teszi a kimentési kérelem benyújtását. Az Alkotmánybíróság által megállapított alkotmányossági feltételeknek nem pusztán formálisan, hanem tartalmilag is érvényesülniük kell. Azáltal, hogy a vitatott esetben a jogalkotó nem határozott meg az 50%-os szavazati arányt meghaladó tagok számára kimentési lehetőséget, ezt a személyi kört de facto elzárta attól, hogy érdemi kimentési kérelemmel éljenek egy

olyan mulasztás kapcsán, ami egyébként nem is nekik tudható be. A Törvényszék ítélete is nyilvánvalóvá teszi, hogy az Indítványozó – illetve bármely más, vele azonos helyzetben lévő jogalany – formálisan benyújthat ugyan kimentési kérelmet, de azzal kapcsolatban az Adóhatóság, illetve közigazgatási perben a bíróság kizárólag azt fogja vizsgálni, hogy a kérelmező szavazati aránya meghaladta-e az 50%-ot. Ezen túl – az Ítélet konklúziója szerint is – semmilyen más körülményt nem lehet figyelembe venni.

Ami a szankció vagyon elleni vagy személy elleni jellegét illeti: az adóregisztrációs eljárás gyakorlati következménye az, hogy az az adózó, amelyben akadályhordozó személynek minősülő jogalany lenne vezető tisztségviselő, cégvezető, többségi befolyással rendelkező vagy kizárólagos tag, nem kaphat adószámot az adóhatóságtól. Ez a korlátozás öt év időtartamra nézve áll fenn. Ez az adóregisztrációs akadály két módon hárítható el:

- a) az akadályhordozó személy eredményes kimentési kérelmével (ami a jelen esetben nem lehetséges) vagy
- b) ha az akadályhordozó személy nem tölti be az Art. szerint kizárt pozíciót.

Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a jelen esetben egy személy elleni szankcióról van szó. Hasonló alkotmányossági kérdésben a 16/2018. ABH 88. pontja kimondta, hogy „a törvényi vélelem egy súlyos, a cselekménnyel arányba nem állított személy elleni jogkövetkezmény alkalmazására vezet, amely tekintetében a jogalkotó nem biztosított lehetőséget a törvényi vélelem megdöntésére sem. Ennek következtében az a szabályozás, ami az eltiltással fenyegetett vezető tisztségviselők esetében általában véve olyan törvényi vélelemmel él, amivel szemben a jogalkotó nem biztosított kimentési lehetőséget az érintett számára [...] a célhoz mérten túlzó korlátozást eredményez. [...] Aránytalan alapjog-korlátozásra vezet, hogy az eltiltással fenyegetett vezető tisztségviselőnek nincs lehetősége arra, hogy kizárja a kényszerítéssel vezető okok létrejöttében való személyes közrehatását (a törvényi vélelem érdemben megdönthesse), illetve az sem biztosított, hogy a bíróság a vezető tisztségviselő magatartásához mérten arányosan alkalmazza az eltiltás szankcióját, ami által megfelelően biztosított lehetne az eltiltás mögötti alkotmányos cél érvényesülése”.

Utalva a 16/2018. ABH 88. pontjára, álláspontom szerint a fent írtak miatt ez az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvének részét képező jogbiztonságot sérti. Továbbá – az adóregisztrációs akadály vállalkozás szabadságához és a foglalkozás szabad megválasztásához való joghoz való viszonyára tekintettel – az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezi, hogy az adóregisztrációs akadályt objektív, egységesen és automatikusan alkalmazandó szankcióként szabályozta a jogalkotó.

db) A jelenlegi szabályozással kapcsolatos másik alkotmányossági aggály pedig abban áll, hogy az akadályozza a jogorvoslathoz való jog érvényesülését is. Igaz ugyan, az Air. 118.§-a és 119.§-a általános jelleggel biztosítja az elsőfokú adóhatósági határozatokkal szembeni fellebbezést, mint jogorvoslatot, továbbá az adóhatóság másodfokú határozataival szemben a közigazgatási per lehetőségét, de ettől függetlenül az Art. 20.§ (5) bekezdése lényegében nem csak a kimentési kérelem előterjesztését, hanem a határozattal szembeni jogorvoslatot is formálissá teszi, nem pedig ténylegesen is érvényesíthető joggá. Ez pedig a jog tényleges érvényesülésének elve ellen hat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog megtestesüléseként – ami a jogállamiság egyik fontos tartalmi ismérve – az Art. 20.§-a, valamint az Air. 119.§-a kifejezetten biztosítja a jogorvoslati jogot a kiemelési kérelem tárgyában hozott elutasító döntés esetén is. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog azonban a 20. § (5) bekezdés b) pont első fordulatában szabott feltétel okán aránytalanul terhes, mivel kimentési lehetőség biztosítása nélkül objektív szankció alkalmazását írja elő az olyan tagi jogviszonyban álló személyek terhére, akiknek 50%-ot meghaladó mértékű szavazati joga biztosított.

Az Art. 20.§ (5) bekezdése így olyan objektív szankciót tartalmaz, ami az érdemi kimentés mindennemű lehetőségét elveti, ezzel a kimentési lehetőséget és a kapcsolódó jogorvoslati eljárásokat formálissá teszi. Jól jelzi ezt a jelen ügyben született Első- és Másodfokú Határozat valamint az ítélet indokolása is: az Indítványozó hiába támadta a döntéseket, a jogi helyzetét érdemben előre vivő jogorvoslatról nem lehetett szó.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, „Magyarország független, demokratikus jogállam”. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”. Álláspontom szerint a fent kifejtettek miatt a jogorvoslati jog a jelen esetben a gyakorlatban érdemben nem tud érvényesülni.

be) A jelen esetben további fontos szempont, hogy a Kimentési Kérelem elutasítását, illetve az adóregisztrációs akadály megállapítását megelőzte egy másik eljárás, azaz az adószám törlése, melynek az Indítványozó nem volt alanya.

Ahogy arra korábban hivatkoztam, az adószám törlésére a 2014. évi beszámoló közzétételének elmulasztása miatt került sor. Ebben a tekintetben az Art. az adószám törlését megelőzően többszöri felszólítást ír elő. Ezt a felszólítást az Adóhatóság az adózó, jelen esetben a [REDACTED] felé teljesíti. Az adószám törlésre irányuló eljárás és a cég kényszertörlésére irányuló eljárás is tehát a társasággal szemben folyó eljárás. Ebben az eljárásban a tag közrehatása az adószám törlését eredményező helyzet kialakulásában nem képezi a vizsgálat tárgyát.

Az Indítványozó, aki kizárólag tag volt a Kft-ben, de vezető tisztségviselő nem, nem vett részt az eljárásban. Nem lehet ugyanis figyelmen kívül hagyni, hogy a tag a vonatkozó szabályozás alapján ebben a minőségében nem a gazdasági társaság képviselője. Az Indítványozó emiatt sem a felszólításokról, sem az adószámot törölő határozatról nem értesült. A kényszertörlési eljárásról is tagi minőségében szerzett tudomást.

Megítélésem szerint jogi értelemben ez hasonló helyzet, mint amit az Alkotmánybíróság a 16/2018. ABH-ban is vizsgált. Az Alkotmánybíróság a hivatkozott döntésének 100. – 103. pontjaiban kifejtette, hogy „a kényszertörlési eljárás során a vezető tisztségviselő közrehatása a cég kényszertörlésében (kényszertörlési eljárás megindítási feltételeinek létrejöttében) nem képezi vizsgálat tárgyát. A kényszertörlési eljárásban – illetve az azt megelőző bármely eljárásnak – jellemzően a cég működésének törvényességét vizsgálja a bíróság, a vezető tisztségviselő közrehatását

nem. Az eltiltás kimondását megelőző eljárásnak a vezető tisztségviselő nem alanya, eljárási jogai sincsenek ennek megfelelően, így nincs arra lehetősége, hogy az eljárás során bizonyítsa, hogy a kénysztörüléshez vezető folyamatban neki nem volt közrehatása. [...] Ebben az eljárásban [...] arra sincs lehetősége a vezető tisztségviselőnek, hogy az eltiltásról hozott végzés megtámadásával érdemben vitatni tudja a bíróság eltiltó végzését, ugyanis a jogorvoslati eljárásban sem biztosított számára a felrőhatóságának kizárása: kizárólag azon az alapon vitathatja, hogy az eltiltás objektív törvényi feltételeinek nem felel meg. A szankció súlyára tekintettel a megfelelő eljárási szabályok hiánya [...] a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi”.

Mivel az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] között, megítélésem szerint mind a két alapjog sérült a szabályozás okán.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy a Törvényszék alaptalanul hivatkozott az ítéletében arra, hogy a 16/2018. ABH döntésben felhozottak nem irányutatóak a jelen ügyben. Megítélésem szerint az általam hivatkozott korábbi ABH döntések lényegében azonos jogkérdést takarnak, azonos alkotmányossági kérdéseket vetnek fel. A korábbi döntések irányadó jellegével kapcsolatban az álláspontomat a keresetlevélben részletesen kifejtettem, azt a jelen alkotmányjogi panasz keretében is változatlanul fenntartom, annak szíves figyelembevételét kérve.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az Indítványozó nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásnak felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az ügyvédi meghatalmazást 1. mellékletként csatolom.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozással bejelentem a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy [REDACTED] elen alkotmányjogi panasszal induló alkotmánybírósági ügygel összefüggésben személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem kíván hozzájárulni.

d) Hatáskör, illetékesség

A tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésének (a) pontja alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) c) illetve az Abtv. 26.§ (1) bekezdése jelöli ki.

e) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Az Indítványozó érintettségét a következő iratok csatolásával igazolom:

- a) 2. melléklet: 6214432586 ügyszámú és 4327645653 iktatószámú elsőfokú határozat az Igazolás kiadásának elutasításáról.
- b) 3.a) melléklet: fellebbezés a 4327645653 iktatószámú elsőfokú határozattal szemben.
- c) 3.b) melléklet: az Elsőfokú Adóhatóság nyilatkozattételre való felhívása kimentési kérelem tárgyában.
- d) 3.c) melléklet: nyilatkozat arról, hogy az Indítványozó a 4327645653 iktatószámú elsőfokú határozattal szembeni fellebbezést kimentési kérelemként is kéri elbírálni.
- e) 4. melléklet: 5224599359 ügyszámú és 6068401947 iktatószámú Elsőfokú Határozat a Kimentési Kérelem elutasításáról.
- f) 5. melléklet: fellebbezés a 6068401947 iktatószámú Elsőfokú Határozattal szemben.
- g) 6. melléklet: 6410285205 iktatószámú Másodfokú Határozat.
- h) 7. melléklet: keresetlevél.
- i) 8. melléklet: alperesi védirat.
- j) 9. melléklet: Budapest Környéki Törvényszék 1.K.703.551/2020/11. számú Ítélete.
- k) 10. melléklet: jegyzőkönyv a 2014. évi beszámoló elfogadásáról.
- l) 11. melléklet: Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának [REDACTED] számú végzése.

Budapest, 2021. augusztus 27.

Tisztelettel:

